

РЕШЕНИЕ

№ 2180

гр. София, 30.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 21.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **3194** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Р. Ц. П. срещу решение № 147 от 07.04.2010 г. на главния директор на Столично управление „Социално осигуряване”, с което е потвърдено разпореждане № */1 от 08.12.2009 г. ръководител „ПО”.

Жалбоподателката оспорва горесцитираното решение на главния директор на СУ „СО”, като твърди, че неправилно пенсионният орган е приел, че положеният от нея труд в секция „Органичен синтез” на „НИХФИ” на длъжност „техник” и „техник – химик” следва да бъде зачетена за трета категория труд, тъй като не отговаря на изискванията на т. 42 от ПКТП (отм.). Моли съда да отмени решението на главния директор на СУ „СО”.

Ответната страна – ръководителят на Столично управление „Социално осигуряване”, чрез процесуалния си представител юрк. А поддържа, че жалбата е неоснователна, а обжалваният административен акт е законосъобразен.

Административен съд С. град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 и чл. 236, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

Видно от данните по делото с разпореждане № */3 от 16.01.2009 (за минимален размер) и последващото го № */23 от 13.03.2009 (за действителен размер) на ръководител ПО на Р. П. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 1 – 3 от КСО, считано от 01.12.2008 г. Пенсията е отпусната при условията на трета категория труд въз основа на: навършена възраст 59 години и 8 месеца и зачетен осигурителен стаж 39 години, 7 месеца и 10 дни от трета категория труд Посоченото разпореждане за отпускане на пенсията не е обжалвано по отношение на категоризирането на осигурителния стаж. С последващи разпореждания пенсията е осъвременявана при условията на чл. 100 от КСО.

Със заявление № 66004515 от 06.08.2009 г. Р. П. прави искане за прекатегоризиране на зачетен при отпускане на пенсията осигурителен стаж за периода от 03.05.1971 г. – 01.02.1984 г. въз основа на представено удостоверение образец УП -3№ 261 от 28.07.2009 г., издадено от „Софарма” за положен стаж в „НИХФИ”, придобит на длъжност „техник” и „техник – химик” в секция „Органичен синтез”. В УП – 3 № 261 от 28.07.2009 г., издадено от „Софарма” е посочено, че трудът, положен от оспорващата на длъжност „техник” в секция „Органичен синтез” на НИХФИ за периода от 03.05.1971 г. до 01.02.1984 г. да се зачита като втора категория труд съгласно т. 42 от ПКТП (отм.). Със заявление № 00004267 от 27.10.2009 г. лицето представя и обр. УП – 3 № 261 А от 28.07.2009 г. за периода от 03.05.1971 г. до 31.12.1999 г. Във второто удостоверение също е записано, че трудовият стаж положен на длъжността „техник” и „техник – химик” за периода от 03.05.1971 г – 01.10.1989 г. и периода от 01.05.1990 г. – 31.12.1999 г. да се зачита за втора категория труд по т. 42 от ПКТП (отм.).

Претендиращият осигурителен стаж е зачетен от трета категория труд при първоначалното отпускане на пенсията въз основа на представения обр. УП № 3 изх. № 343 от 15.12.2008 г. от „Софарма” и трудова книжка № 13 /68 г., издадена от ЦНИРД – НИХФИ.

С разпореждане № */1 от 08.12.2009 г. на ръководител „ПО” е постановен отказ за прекатегоризиране на спорния осигурителен стаж от трета във втора категория труд и за изменение размера на пенсията за осигурителен стаж и възраст. Органът се е позовал на резултатите от извършена проверка на съхраняваните разплащателни ведомости и лични досиета на бивши служители на НИХФИ в правоприемника „Софарма” относно категорията труд, отразени в констативен протокол изх. № 501 от 11.11.2009 г. В заключение е прието, че не са представени доказателства, че лицето е работило в обхванатите от т. 42 от ПКТП (отм.) производства.

Процесното разпореждане е оспорено от Р. П. с възражение до директора на НОИ с вх. № 07000915 от 27.01.2010 г., препратено по компетентност на главния директор на СУ „СО” с писмо вх. № 66-37-37 от 23.02.2010 г.

С обжалваното в настоящото производство решение № 147 от 07.04.2010 г. на главния директор на СУ „СО” е отхвърлена жалбата на Р. П. срещу разпореждане № */1 от 08.12.2009 г. на ръководител „ПО”. Развити са съображения, че за процесния период, през който оспорващата е заемала длъжността „техник” и „техник-химик” в НИХФИ, секция „Органичен синтез”, положението от нея труд не отговаря на изискванията на т. 42 от ПКТП (отм.).

При така установената фактическа обстановка Административен съд С. град, IV състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото решение № 147 от 07.04.2010 г. на главния директор на СУ „СО” е връчено на адресата на 09.04.2010 г., като жалбата е подадена направо пред Административен съд С. град с вх. № 8362 от 26.04.2010 г. с дата на пощенското клеймо – 23.04.2010 г. Следователно, жалбата е подадена в 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), приложим на основание чл. 118, ал. 2 от КСО съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, дали са спазени материалноправните и административнопроизводствените правила; дали актът е издаден в писмена форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е решение № 147 от 07.04.2010 г. на главния директор на СУ „СО”, с което е оставена без уважение жалбата на Р. П. срещу разпореждане № */1 от 08.12.2009 г. на ръководител „ПО”. Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО – главният директор на СУ „СО” в кръга на правомощията му, като е спазена изискуемата писмена форма при спазване на материалноправните и процесуалните правила.

Основният спорен въпрос е дали са налице материалноправни предпоставки за прекатегоризиране на положения от жалбоподателката труд на длъжността „техник” и „техник – химик” в секция „Органичен синтез” в НИХФИ от трета във втора категория труд съобразно нормата на т. 42 от ПКТП (отм.).

Цитираната разпоредба предвижда, че „работещите (без икономическите кадри) към научноизследователски институти и развойни бази в химическата промишленост по полупромишлени и експериментални инсталации, произвеждащи краен продукт: технолог със средно образование;технолог с висше образование; научен сътрудник от I до III степен;химик;лаборант; ръководител на група; ръководител лаборатория; началник на отдел; ръководител на секция; шлосер по ремонт и поддържане на машини и съоръжения; електрозаварчик; електромонтьор;апаратчик;оксиженист; работник по КИП и А;организатор по експлоатационна дейност; пешостроител;бойджия;механик;енергетик - за времето, когато работят в условията на определени производства, получават категория отговаряща на съответното производство”.

От събраните по делото доказателства се установява, че от контролните органи на НОИ е извършена проверка на съхраняваните разплащателни ведомости и лични досиета на служители на „НИХФИ” в правоприемника „Софарма” и е изготвен констативен протокол № 191-00-821 от 11.11.2009 г. Проверката е извършена с оглед факта, че по молби на бивши служители на „НИХФИ” правоприемникът „Софарма” е издал образци УП 3, в които е отразено, че положението от лицата труд попада в приложното поле на т. 42 от ПКТП (отм.) и предлага съгласно чл. 70 от ПКТП (отм.) стажът да бъде зачетен от втора категория труд.

При проверката е констатирано, че върху възнагражденията на служителите на „НИХФИ” са начислявани и превеждани осигурителни вноски за трета категория труд, което съответства и на съдържанието на представеното към заявлението за пенсиониране на жалбоподателката УП 2 № 423 от 15.12.2008 г.

В констативния протокол, неоспорен от „Софарма” е посочено, че от представеното щатно разписание е видно, че в „НИХФИ” няма обособено производство по полупромишлени и експериментални инсталации, произвеждащи краен продукт, както и че от проверката на досиетата на лицата не са събрани документи, удостоверяващи, че работещите са участвали в производствените процеси за производство на краен продукт в съответните цехове и липсват заповеди за възлагане на работа за определени периоди в други производства с вредни условия на труд, в които да се произвежда краен продукт.

Съобразно гореизложеното съдът намира, че е неоснователно твърдението на жалбоподателката за наличието на материалноправните изисквания по т. 42 от ПКТП (отм.) за признаване за втора категория положения от нея труд за периода 03.05.1971 г. – 01.10.1989 г. и от 01.05.1999 г. – 31.12.1999 г. на длъжност „техник” и „техник – химик” в „НИХФИ”, секция „Органичен синтез”.

За да се извърши категоризация на положен от определено лице труд, следва да се изследват документите от личното кадрово досие, включващи трудов договор, допълнително споразумения, разплащателни ведомости, длъжностни характеристики и други писмени доказателства, свързани с конкретните функции и задължения на работещия. В тази връзка направеното от „Софарма” предложение с УП – 3 № 261 и № 261 А от 28.07.2009 г. за категоризиране на осигурителния стаж на Р. П. за периодите 03.05.1971 г. - 01.10.1989 г. и 01.05.1990 г. – 31.12.1999 г. по т. 42 от ПКТП (отм.) не представлява доказателство за положен труд от втора категория и преценката за точната (правилната) категория труд е от компетентността на длъжностното лице от съответното ТП на НОИ, на което е възложено ръководството на пенсионното осигуряване. В конкретния случай преценката за категорията труд за целия спорен период зависи от обстоятелството дали лицата, работещи към научноизследователските институти и развойни бази в химическата промишленост по полупромишлени и експериментални инсталации, произвеждащи краен продукт, заемали изчерпателно изброените длъжностни в т. 42 от ПКТП (отм.), са работили и за какъв период от

време в условията на определени производства, ползващи дадена категория труд. Административният орган е приел, че оспореното разпореждане е правилно с оглед съдържащите се в констативния протокол от 11.11.2009 г. констатации относно проверката в „Софарма”, че липсват данни (писмени доказателства) в „НИХФИ” да има обособено производство за полупромишлени и експериментални инсталации, произвеждащи краен продукт и че съответните лица, измежду които е и жалбоподателката Р. П. да са били заети в такъв производствен процес. От представените допълнителни споразумения към трудовия договор, сключен с жалбоподателката се установява, че не ѝ е изплащано допълнително възнаграждение за работа при вредни условия на труд. Не са налице и доказателства, че условията на труд „НИХФИ” са били идентични по обем, вредност и тежест с тези в съответното редовно производство на краен продукт – лекарствена форма в химико-фармацевтичните заводи, каквото изискване следва да е налице съобразно т. 67 от ПКТП (отм.) вр. т. 42 от ПТКП (отм.).

По делото са приети като доказателства протоколи от 1982 г., 1985 г. и от 1992 г., отразяващи резултати от проведени полупромишлени изпитания, които също не доказват наличието на редовно производство на краен продукт. Правилно е обосновано от административния орган, че създаването, научното разработване, контрола по внедряване на лекарствени продукти, авторския контрол, участието в пробни изпитания не представлява по своите характеристики редовно производство на съответен краен продукт (лекарствен продукт) и този процес не разкрива идентични особености като вредност, обем и тежест както редовното производство по смисъла на т. 42 от ПКТП (отм.). В този смисъл решение № 13200 от 20.12.2007 г. по адм.дело № 7599/2007 г. по описа на Върховния административен съд, VI отделение.

По тези съображения настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение № 147 от 07.04.2010 г. на главния директор на СУ „СО” е законосъобразно, а жалбата на Р. Ц. П. следва да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 118, ал. 2 КСО във връзка с чл. 172, ал. 2, предл. 4 от АПК, Административен съд С. град, I отделение, IV състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Ц. П. срещу решение № 147 от 07.04.2010 г. на главния директор на Столично управление „Социално осигуряване”, с което е потвърдено разпореждане № */1 от 08.12.2009 г. ръководител „ПО”.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: